

Hififreak kwam, zag en hoorde de set van Hans!

Hieronder volgt een luisterverslag van uw Hififreak. De schrijver heeft geprobeerd een objectieve weergave te geven van een subjectieve waarneming. Niets meer, niets minder. Ik zie jullie reacties met belangstelling tegemoet.

Wat eraan vooraf ging:

Op een doordeweekse avond rolt er een mail binnen van ene Hans. Hans is via Hifi.nl op www.hififreak.nl terecht gekomen en heeft met belangstelling de artikelen op mijn site gelezen. Onder het kopje "muziek" kwam hij Maria Carta tegen en hij stelde me de vraag of ik hem informatie kan geven met betrekking tot de cd. Hij heeft immers een nichtje, dat Stabat Maters spaart en het lijkt hem leuk haar het cd-tje cadeau te doen. Ik mail hem terug dat ik de muziek van Maria Carta van prof. Dr. Vernooij heb gekregen en dat de lp misschien nog wel ergens in Italië op een rommelmarkt slingert, maar dat ik slechts een kopie op cd heb, die van matige kwaliteit is. Ik kan hem echter wel het productienummer van de lp geven en dat doe ik dus. Natuurlijk had ik de volgende vraag van Hans al ingecalculeerd, want toen zijn volgende mail binnenrolde met de vraag of ik een kopietje wilde maken, lag deze al klaar voor verzending. In de desbetreffende mail vermeldde Hans ook zijn gegevens en wat hij natuurlijk niet kon weten is dat hij als het ware bij mij "om de hoek" woont. Vanaf dat moment mailden we regelmatig en vertelde hij me dat hij een set aan het samenstellen was. Niet lang daarna werd het plan opgevat om zijn set eens uitgebreid onder de loupe te nemen en te beschrijven hoe hij tot zijn keuze was gekomen. Het beschrijven van de audio geschiedenis van Hans laten we voor wat het is, want het is m.i. veel interessanter te schrijven over het heden en misschien ook nog stiekem te blikken naar de toekomst. Daarnaast kan de keuze en afweging misschien wel informatief zijn voor de eventueel zoekenden in audioland.

Merken:

Hans liet me weten dat zijn set gedomineerd wordt door twee merken. Voor de bron en versterking heeft hij gekozen voor NAD en de weergevers zijn van het merk Jamo. Met beide merken heb ik niets en iets. Deze uitspraak verplicht me tot een nadere uitleg, opdat de lezer dezes weet omtrent het hoe en waarom. Mijn eerste voorversterker was van NAD en stamde uit de tijd dat NAD hier op de markt kwam. NAD was dus geenszins een bekende bij het grote audio publiek en ook niet bij mij. Ik kocht mijn nieuwe trofee bij Henk van der Mij in Nijmegen en toog naar huis. Na twee weken niet genoten te hebben, want het was een gammel en smakeloos apparaat, werd in Nijmegen de NAD omgeruild voor een Basic One van Kenwood. Deze voorversterker beviel wel zodat ik er een paar jaartjes mee gedraaid heb. Jaren later had ik het genoeg in het Noorden van Noord-Holland een set te mogen beluisteren waar een NAD eindversterker dienst deed. De eindversterker kwam uit de Signature-serie en ik moet u bekennen dat daarmee mijn ingenomen stelling met betrekking tot NAD direct gedumpt werd op de schroothoop.

Jamo ken ik uit hun stamptijd. Ik draaide in mijn jonge jaren in een studio, toevallig op loopafstand van Hans, waar de grootste Jamo monitoren, aangestuurd door de Power Amp van Rotel, gebruikt werd voor de voorafluistering. Ik kan er kort en bondig over zijn. Alleen al bij de gedachten aan die Jamo's krijg ik spontaan hoofdpijn en breekt het zweet me uit. Maar dat was toen en wat ik nu weet, is dat Jamo nog steeds speakers van mindere kwaliteit maakt, maar dat Jamo ook pareltjes in de markt zet en zich mag verheugen op een grote schare audiofielen, die het merk herontdekt hebben. Kortom, de juiste Jamo's zijn in staat een goed geluid neer te zetten.

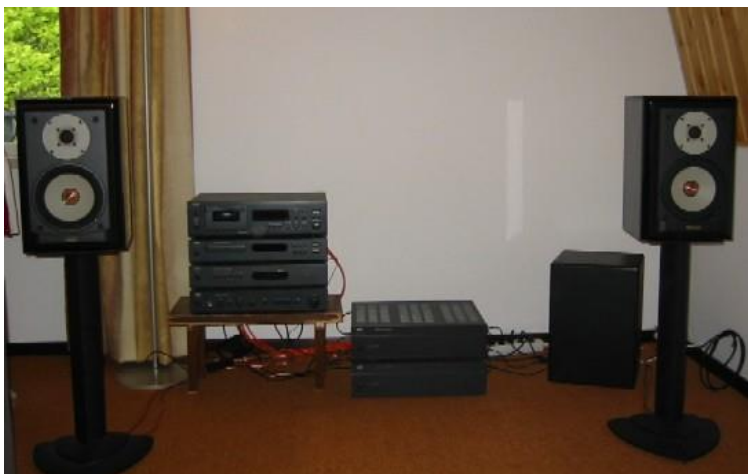
De reis:

Vroeg in de middag maak ik mij op om op reis te gaan. Ik heb het geluk de stad waarin Hans resideert goed te kennen. In mijn jonge jaren kwam ik er vaak. De stad wordt gekenmerkt door hoogteverschillen, kleine straatjes met klinkertjes en een oude Kerk, die centraal staat temidden van de oude stadsbebouwing. Het hoogste punt van de stad herinnert ons eraan dat in het begin van de tweede wereldoorlog hier fel gevochten is tegen de Duitse overheerser, maar dat de tegenstand slechts enkele dagen duurde en we dus ingelijfd werden bij het Derde Rijk. En zo sta ik dus in een paar minuten bij Hans voor de deur. Na het kloppen op de deur, wacht ik in stilte op de dingen die te gebeuren staan.

De ontmoeting:

Er wordt opengedaan door een niet in leeftijd te schatten man en hij blijkt Hans te zijn. Uiterst gastvrij word ik verwelkomd. Hans bewoont een appartement en blijkt bijna vijfenvijftig jaar oud te zijn. Hans heeft zijn bestemming gevonden in de Chinese geneeswijzen. Vooropgesteld moet worden dat Hans levensgenieter is, geniet van zijn kinderen, veel wandelt en graag knutselt met hout. Sinds enige weken kan hij helemaal opgaan in de muziek die voortgebracht wordt door zijn set. Na veel lezen en surfen was zijn oog gevallen op de onderstaande componenten. Vorige sets van Hans gaven hem naar eigen zeggen weinig gevoel. Het woord beleving valt en daar liep Hans naar eigen zeggen in vast. In de cd voorraad van Hans treffen we het volgende aan:

- Dames vocaal
- Orgel
- Zang met akoestische instrumenten
- Veel klassiek en
- Heren vocaal zoals Paul Simon, Paolo Conte en Allan Taylor

De set van Hans:

De set van Hans bestaat uit de volgende componenten:

Een NAD cd-speler, type C521

Een NAD voorversterker, type 114

Twee NAD eindversterkers, type 214

Een NAD tuner, type 613

Een NAD tuner, type C420

En twee Jamo Concert 8, luidsprekers uit de jubileumserie, gespoten in pianolak en staand op Jamo-stands, die gevuld zijn met zand. De set staat opgesteld in de lengte richting en de luisterpositie is zo halverwege de kamer. De vloer is van beton met daarop vloerbedekking, de wanden en het plafond worden gedomineerd door hout. De luidsprekers staan in de lengterichting opgesteld, vrij in de ruimte met voldoende afstand van de zij- en achterwand. De set, behalve de eindversterkers, staat op een tafeltje. De eindversterkers staan op de grond geplaatst. Tussen luidsprekers en eindversterkers zit een koperen luidsprekerkabel van 2,5 kwadraat gebi-wired. De interlinks zijn van Van den Hul, type "The Source". De gehele set heeft Hans in delen tweedehands aangeschaft. Tuner, voorversterker, cd-speler en eindversterker in een koop. Later kwamen daar nog het cassettedeck, de tweede eindversterker en de luidsprekers bij. Stap voor stap uitgebreid, na eerst goed de indrukken verwerkt te hebben van de aangekochte apparaten. Leuk om te vermelden is dat de apparatuur uit het hele land afkomstig is. Voor de nieuwsgierigen vermelden we de volgende plaatsen: Terneuzen, Emmen, Groningen, Gouda en Driebergen.

Luisteren:

De set staat al een poosje te draaien, Diana Krall doet als vanouds enorm haar best, hetgeen ik altijd bevorderlijk vind voor het beeld dat ik straks voorgeschoteld krijg. Hans zet koffie en als die klaar is en geserveerd, kan wat mij betreft het feest beginnen. Na een minuutje of twee gaan we eerst even de luidsprekers uitlijnen en minder naar binnen gedraaid opstellen. De luisterpositie bevond zich ruim een meter voor onze zetels, hetgeen het ontspannen luisteren en het beeld niet ten goede komt. Na wat geschuif en gedraai beginnen we opnieuw en gaan we van start met Eva Cassidy's "Fields of Gold", gevolgd door "Oh, had I A Golden Thread". De stem van Eva ligt er zoals altijd dik bovenop en de stem neigt een enkele keer tot enige scherpte. De nummers "Solar Driftwood" en "The Rhythm Divine" van Yello maken indruk. Het laag is goed geproportioneerd, droog zonder na te zwabberen en de stem van Shirley Bassey klinkt als een klok.

Ondanks dat de Jamo's klein van afmeting zijn, vind je dit niet terug in het geluid dat ze produceren. En als 't oog ook wat wil, dan is dit zeker een luidspreker met maximale WAF. De pianolak, in tien lagen aangebracht, draagt hier zeker aan bij. De stands op die spikes staan als een huis. Johnny Guitar Watson verschijnt ten tonele en laat ons genieten van enkele van zijn successen. "A Real Mother For Ya" kan met name in menige set in het laag voor veel gerommel zorgen. Vaak is dit te wijten aan de versterking die het niet bij kan benen of speelt de ruimte op tegen zoveel laag. De Jamo's doen gecontroleerd hun werk, zonder dat ze de huiskamer doorhoppen en de NAD's geven geen tekenen van een te kort aan energie. Chuck Mangione's "Feels So Good" struikelt een beetje na de intro. Het koperwerk wordt weergegeven op ingetogen wijze, als "teveel" instrumenten van zich laten horen. We komen dat later nog eens tegen bij een paar cd's. Als Bob Dylan van de partij is, dan ervaart de luisteraar nog wel eens een slis hier of daar. Dit heeft meer te maken met de uitspraak van Dylan, als met kritiek op de set. Dylan is Dylan en dat zal altijd zo blijven. Als we het volume wat opdraaien en Hugh Masekela het zwoegen van de zwarte mijnwerkers bezingt, worden we er alle twee een beetje stil van. Hugh staat voor ons en hij spreekt, zingt, schreeuwt en spettert ons nat, maar Hans en mij hoor je niet klagen. Adembenemend mooi van het begin tot aan de laatste toon.

Chet Baker's "My Funny Valentine" wordt met emotie beluisterd, al gebeurde het ook hier, de blazers kwamen onvoldoende uit de verf. Ingetogen, vlak, zonder dynamiek, terwijl de set dat met andere nummers wel helemaal in zich had. Het doet me toch weer denken aan de set van Otto. Daar kwam Hugh Masekela onvoldoende uit de verf, terwijl Chet het helemaal was. In deze set is het juist omgekeerd en kan ik er niet de vinger op leggen, wat hiervan de oorzaak is. Als er iemand die dit leest een idee heeft, laat het me dan weten. We stappen over op "Tocatta et Fugue" van Bach, uitgevoerd door Simon Preston. Een opname uit 1974 die er mag zijn. Het volume gaat omhoog en ook hier ervaren we de grootsheid van een kleine speaker. Als alle registers open gaan, mag het van mij allemaal wat minder luid, maar genieten is het nog steeds.

Tot slot beluisteren we nog enige nummers van een zogenoemde audiofiële cd waar nummers van Allan Taylor en Chris Jones op staan (Stockfisch Records-Closer To The Music). Heel ruimtelijk opgenomen met m.i. een streepje teveel opgeklopt laag. Dit ervaar ik ook iedere keer thuis bij opnames van Allan. Heerlijk om naar te luisteren, maar de boost in het laag had wat mij betreft wat minder gemogen.

En ja, hoe bestempel je nu bovenstaande set? Ik zal een poging doen. De combinatie NAD-Jamo is evenwichtig en muzikaal. De set, die totaal zo'n 2400,00 Euro gekost heeft, ziet er optisch keurig uit en technisch vertoont de set geen mankementen.

Het is aangenaam luisteren, ook op hogere volumes en de set bracht mij geenszins luistermoeheid. Kortom: Ik heb ervan genoten.

Op sommige momenten bleek tijdens de luistersessie dat Hans nogal kritisch luisterde, gefixeerd was op eventuele tekortkomingen van zijn set. Ik schaar dit onder de noemer van het enorme enthousiasme, waarmee hij in relatief korte tijd zijn set heeft opgebouwd. Ik vind dat hij op een verstandige wijze keuzes heeft gemaakt en uiteindelijk een schitterende set heeft, waar je dagelijks enorm van kunt genieten. En dat doet Hans ook, want de set staat per dag heel wat uurtjes te draaien. Hans is nu systematisch zijn cd-verzameling aan het doorwerken en regelmatig blijkt dat een opname die vroeger iets teweeg bracht, nu niets meer doet. Ik herken dat. Ik krijg heel wat cd's toegespeeld en beluister ze dan tijdens de lange ritten in mijn vierwieler. Als ik dan weer eens een krent in de pap denk te hebben gevonden en het nummer nog eens beluister op mijn eigen set, blijkt er vaak niets meer van over te blijven. Wat dat betreft herken ik ook dit gegeven weer.

Toekomstmuziek:

Hans merkt tot slot nog op dat zijn cd-speler wellicht de zwakste schakel is in zijn set. Ik denk dat eveneens. In de toekomst wil Hans eens gaan kijken of er winst te boeken is met een DAC, of dat de huidige speler plaats moet gaan maken voor een betere. Maar eerst gaat Hans uitgebreid nadenken over een zelf te bouwen rack, waarin de set ondergebracht moet gaan worden.

Het afscheid:

Na een paar uurtjes luisteren nemen we afscheid. Ik bedank Hans voor z'n gastvrijheid en zoek mijn vierwieler weer op. Ik geniet na van het enthousiasme van een nog maar kort geleden gestarte en gedreven audiofiel, die naar mijn bescheiden mening, in de toekomst nog heel wat stappen gaat zetten in audioland.